**Torsdag den 4. april 2019**

P8_TA(2019)0357

# Indhentning af Domstolens udtalelse vedrørende EU's tiltrædelse af konventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet

**Europa-Parlamentets beslutning af 4. april 2019 om indhentning af Domstolens udtalelse om foreneligheden med traktaterne af Den Europæiske Unions tiltrædelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og om proceduren for denne tiltrædelse (2019/2678(RSP))**

(2021/C 116/02)

*Europa-Parlamentet,*

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (COM(2016)0109),

— der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, som blev åbnet for undertegnelse den 11. maj 2011 (i det følgende »Istanbulkonventionen«),

— der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2017/865 af 11. maj 2017 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager ([1]),

— der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2017/866 af 11. maj 2017 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår asyl og nonrefoulement ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 12. september 2017 om forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ([3]),

— der henviser til artikel 218, stk. 11, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 6,

A. der henviser til, at Istanbulkonventionen er baseret på en holistisk, omfattende og koordineret tilgang, der sætter ofrets rettigheder i centrum ved at behandle spørgsmålet om vold mod kvinder og piger og kønsbetinget vold, herunder vold i hjemmet, ud fra mange forskellige synsvinkler og ved at tilvejebringe foranstaltninger såsom forebyggelse af vold, bekæmpelse af forskelsbehandling, strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af straffrihed, beskyttelse af og støtte til ofre, beskyttelse af børn, beskyttelse af kvindelige asylansøgere og flygtninge og bedre dataindsamling og oplysningskampagner eller -programmer, bl.a. i samarbejde med nationale menneskerettigheds- og ligestillingsorganer, civilsamfundet og NGO'er;

B. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 12. september 2017 opfordrede til en bred EU-tiltrædelse af Istanbulkonventionen uden nogen begrænsninger; der henviser til, at vold mod kvinder er en hindring for ligestilling mellem kvinder og mænd, som er en af EU's grundlæggende værdier og mål som fastsat i artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union, og henviser til, at EU har den overordnede kompetence til at beskytte de grundlæggende rettigheder;

([1]) EUT L 131 af 20.5.2017, s. 11.
([2]) EUT L 131 af 20.5.2017, s. 13.
([3]) EUT C 337 af 20.9.2018, s. 167.

**Torsdag den 4. april 2019**

C. der henviser til, at Istanbulkonventionen den 13. juni 2017 blev undertegnet på vegne af Den Europæiske Union på grundlag af to rådsafgørelser, der blev vedtaget den 11. maj 2017: én for så vidt angår asyl og non-refoulement på grundlag af artikel 78, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 5, heri, og én for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager baseret på artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 5, heri;

D. der henviser til, at de to udvalg, der er involveret i denne procedure, gav udtryk for juridiske betænkeligheder vedrørende nødvendigheden af at dele afgørelserne op i to og vedrørende det retsgrundlag, som Rådet havde valgt; der henviser til, at Parlamentets Juridiske Tjeneste blev anmodet om at afgive udtalelse om disse specifikke spørgsmål;

E. der henviser til, at artikel 108, stk. 6, i Parlamentets forretningsorden har til formål at sørge for, at bestemmelserne i artikel 218, stk. 11, i TEUF indarbejdes i forretningsordenen;

F. der henviser til, artikel 218, stk. 11, i TEUF giver Domstolen mulighed for — på grundlag af Domstolens gældende retspraksis — at træffe afgørelse om både aftalens forenelighed med traktaterne og om spørgsmål vedrørende kompetence og procedure for Unionens indgåelse af aftalen;

1. mener, at der er retlig usikkerhed om, hvorvidt tiltrædelsen af Istanbulkonventionen som foreslået af Rådet er forenelig med traktaterne, navnlig hvad angår valget af det relevante retsgrundlag for afgørelserne om undertegnelse og indgåelse af konventionen, og hvad angår den mulige opdeling i to afgørelser om undertegnelsen og indgåelsen af konventionen som følge af det valgte retsgrundlag;

2. mener, at der på baggrund af ovenstående spørgsmål om valget af retsgrundlag og opdelingen i to afgørelser også er retlig usikkerhed om, hvorvidt det er foreneligt med traktaterne, at Rådet i sin beslutningstagning anvender en »fælles aftale« i tillæg til eller i stedet for den relevante beslutningsprocedure i traktaterne, og at der i den forbindelse også er retlig usikkerhed om anvendelsen af princippet om loyalt samarbejde i lyset af Unionens udtrykkelige målsætning om at indgå Istanbulkonventionen;

3. beslutter at indhente en udtalelse fra Domstolen om, hvorvidt forslaget til EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen og proceduren for denne tiltrædelse er forenelig med traktaterne;

4. pålægger sin formand at træffe de nødvendige foranstaltninger til at indhente Domstolens udtalelse og sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen til orientering.